

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 59

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
29.	— Decret privind conferirea unor decorații	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 943 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (3), art. 31 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-4
	Decizia nr. 1.041 din 5 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	5-7
	Decizia nr. 1.058 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	7-9
	Decizia nr. 1.091 din 18 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 ¹ din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat	9-11
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
5.	— Ordin pentru modificarea anexei la Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003	12-15
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA		
2.	— Hotărâre privind aprobarea Registrului public al auditorilor financiari din România	16

DECRETE
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
DECRET
privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1) și (3), art. 6 lit. A, art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

în semn de apreciere pentru înalta ținută morală și profesională de care au dat dovadă de-a lungul întregii lor cariere, pentru contribuția determinantă pe care au avut-o în prezervarea moștenirii iudaice, precum și pentru promovarea imaginii României în lume,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Comandor* Marelui Rabin Elyakim Schlesinger, președinte al Comisiei pentru Conservarea Cimitirelor Evreiești din Europa (Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord).

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*:

— domnului Marcel Fischer, fondator al Operei de Stat din Iași;

— doamnei Antoaneta Ralian, traducător și publicist, fost redactor la Editura „Univers”.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Comandor*, categoria D „Arta spectacolului”:

— domnului Andrei Călărășu, regizor (Statul Israel);

— domnului Nicu (Niko) Nitai, actor, regizor și traducător, director-fondator al Teatrului „Karov” din Tel Aviv (Statul Israel).

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Comandor*, categoria E „Patrimoniul cultural național”, domnului Warren L. Miller, avocat, președinte al Comisiei pentru Conservarea Patrimoniului Americii peste Hotare (Statele Unite ale Americii).

Art. 5. — Se conferă Ordinul *Meritul Industrial și Comercial* în grad de *Cavaler* domnului Ovidiu Bănescu, economist, membru în Consiliul de conducere și în Comitetul director al Federației Comunităților Evreiești din România.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 24 ianuarie 2013.
Nr. 29.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 943
din 13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (3), art. 31 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (3), art. 31 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și a prevederilor Legii nr. 180/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție

ridicată de Călin Valentin Toma în Dosarul nr. 53/204/2012 al Judecătorei Câmpina și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.131D/2012.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Călin Valentin Toma. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care susține că Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 reia reglementări mai vechi în materie contravențională, respectiv dispoziții ale Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990 și ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ce nu sunt în acord cu dispozițiile constituționale și cu normele europene în vigoare și că natura procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este una administrativă, condiții în care Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și Legea nr. 180/2002 pentru aprobarea acesteia au fost adoptate, ca legi ordinare, cu încălcarea dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, potrivit cărora domeniul contenciosului administrativ trebuie reglementat prin legi organice. Se mai susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale invocate, întrucât nu permit persoanelor interesate să se adreseze direct instanțelor de judecată în vederea soluționării litigiilor pe cale jurisdicțională și că termenele de prescripție prevăzute în aceste texte fac imposibil accesul la justiție, întrucât curg de la data săvârșirii faptei, ordonanța supusă analizei neprevăzând cauze specifice de întrerupere a prescripției.

Autorul excepției depune la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele criticate nu încalcă liberul acces la justiție, neîngrădind dreptul persoanei interesate de a se adresa instanței de judecată competente și de a beneficia de garanțiile procesuale prevăzute de normele de procedură civilă. Se mai arată că partea vătămată are calitatea de terț față de raportul de drept administrativ ce se naște între stat și persoana învinuită de săvârșirea unei contravenții și că termenele de prescripție criticate sunt reglementate în scopul prevenirii exercitării abuzive a drepturilor procesuale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.722 din 15 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 53/204/2012, **Judecătoria Câmpina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (3), art. 31 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și a prevederilor Legii nr. 180/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Călin Valentin Toma într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute la art. 96 alin. (2) pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele criticate suprimă accesul la justiție al persoanei prejudiciate ca urmare a săvârșirii unei contravenții, aceasta neavând dreptul de a se adresa direct instanței de judecată în cazul în care este nemulțumită de modul de constatare și sancționare a faptelor. Se mai arată că persoana

vătămată poate face plângere la instanța competentă împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții doar cu privire la despăgubirile pretinse și că, în realitate, chiar și promovarea unei astfel de acțiuni este îngădită de termenul de prescripție. Se susține că, în acest fel, sunt sustrate de la controlul judecătoresc numeroase fapte contravenționale, fiind încălcate, prin urmare, dispozițiile art. 21, 57, 124 și 126 din Constituție și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Câmpina opinează că dispozițiile art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (3), art. 31 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale. Se arată că instituirea, exclusiv în favoarea agenților constatare, a prerogativelor constatării și sancționării contravențiilor nu este contrară normelor constituționale și europene invocate, deoarece textele criticate nu interzic persoanelor nemulțumite de modul de constatare și sancționare a contravențiilor să formuleze plângeri la instanțele competente și să își exercite dreptul la apărare pe tot parcursul procesului civil. Dreptul părții vătămate de a se adresa instanței doar cu privire la despăgubirile cuvenite este determinat de faptul că sancțiunea contravențională nu se aplică acesteia, ea nefiind parte în raportul de drept administrativ și neavând vreun interes direct în reducerea sau înlăturarea sancțiunii. Se arată, totodată, că reglementarea de către legiuitor a condițiilor de exercitare a unui drept subiectiv sau procesual, inclusiv prin stabilirea unor termene, nu reprezintă o îngădire a acestui drept, ci doar o modalitate de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, ce sunt ocrotite în egală măsură.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată de autorul excepției, că dreptul persoanei vătămate de a ataca procesul-verbal de contravenție doar cu privire la despăgubiri apare ca firesc, decurgând din răspunderea civilă delictuală a contravenientului, și că reglementarea de către legiuitor a unor termene de exercitare a unor drepturi nu constituie o restrângere a acestora.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, susținerile procurorului, notele scrise depuse la dosar, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (3), art. 31 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și dispozițiile Legii nr. 180/2002. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține, însă, că, în realitate, autorul critică prevederile art. 13 alin. (1) și (3),

art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (3), art. 31 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 13 alin. (1) și (3): „(1) Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.[...];

(3) Când fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit că ea constituie contravenție, prescripția aplicării sancțiunii nu curge pe tot timpul în care cauza s-a aflat în fața organelor de cercetare sau de urmărire penală ori în fața instanței de judecată, dacă sesizarea s-a făcut înăuntrul termenului prevăzut la alin. (1) sau (2). Prescripția operează totuși dacă sancțiunea nu a fost aplicată în termen de un an de la data săvârșirii, respectiv constatării faptei, dacă prin lege nu se dispune altfel.”;

— Art. 14 alin. (1): „(1) Executarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de o lună de la data aplicării sancțiunii.”;

— Art. 15 alin. (1): „(1) Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatați.”;

— Art. 17: „Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatare, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatare atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.”;

— Art. 21 alin. (1): „(1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatare, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.”;

— Art. 24: „(1) Persoana împuternicită să aplice sancțiunea dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. În toate situațiile agentul constatare va descrie în procesul-verbal bunurile supuse confiscării și va lua în privința

lor măsurile de conservare sau de valorificare prevăzute de lege, făcând mențiunile corespunzătoare în procesul-verbal. [...]

(3) Agentul constatare are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.”;

— Art. 31 alin. (2): „(2) Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.”;

— Art. 34 alin. (1): „(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării”.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție, ale art. 57 referitor la exercitarea drepturilor și a libertăților, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 — Instanțele judecătorești, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției solicită, în realitate, modificarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor în sensul reglementării unei proceduri de soluționare a plângerilor contravenționale care să permită persoanei vătămate prin săvârșirea unei contravenții să se adreseze instanței de judecată competente în scopul constatării și sancționării contravenției și al redefinirii termenelor de prescripție extinctivă în materie contravențională. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1), art. 17, art. 21 alin. (1), art. 24 alin. (1) și (3), art. 31 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Călin Valentin Toma în Dosarul nr. 53/204/2012 al Judecătorei Cămpina.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.041

din 5 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate, în Rezervă și în Retragere, în numele și pentru membrii săi, în dosarele nr. 2.303/103/2011, nr. 3.034/103/2011, nr. 2.314/103/2011, nr. 1.501/103/2011, nr. 2.310/103/2011, nr. 2.363/103/2011, nr. 2.323/103/2011, nr. 1.494/103/2011 și nr. 2.346/103/2011 ale Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care fac obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.116D/2012 — nr. 1.124D/2012.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 septembrie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 25 septembrie 2012.

La această dată, constatându-se imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată, în temeiul art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 13 noiembrie 2012 și, ulterior, pentru același motiv, pentru 22 și 27 noiembrie, respectiv 5 decembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 9 mai 2012, pronunțate în dosarele nr. 2.303/103/2011, nr. 3.034/103/2011, nr. 2.314/103/2011, nr. 1.501/103/2011, nr. 2.310/103/2011, nr. 2.363/103/2011, nr. 2.323/103/2011, nr. 1.494/103/2011 și nr. 2.346/103/2011, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate, în Rezervă și în Retragere, în numele și pentru membrii săi, cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva unor sentințe civile pronunțate de Tribunalul Neamț, având ca obiect contestații formulate împotriva deciziilor de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că hotărârea comisiei de contestații poate fi

atacată în justiție, în termen de 30 de zile de la comunicarea soluției, fără ca legiuitorul să impună sancțiuni procedurale în cazul nerespectării termenului legal de 45 de zile prevăzut pentru soluținarea contestației, lăsând astfel posibilitatea exercitării unui abuz de drept din partea comisiilor de contestații.

În acest context invocă o deficiență de reglementare a textului de lege supus controlului de constituționalitate, apreciind că legiuitorul trebuia să impună prin norma legală criticată posibilitatea pentru persoana vizată de decizia de pensionare și nemulțumită de conținutul ei să se poată adresa justiției fie împotriva hotărârii comisiei de contestații, atunci când aceasta răspunde în termenul de 45 de zile prevăzut de lege pentru soluținarea contestației, fie împotriva deciziei de pensionare, atunci când comisia de contestații nu răspunde la contestația formulată în termenul legal de 45 de zile. În ambele cazuri, termenul de atacare în instanță, în opinia autorului excepției, ar fi fost cel de 30 de zile, care s-ar fi calculat de la data comunicării hotărârii comisiei de contestații, în primul caz, sau, în lipsa răspunsului, de la data expirării celor 45 de zile în care comisia trebuia să soluționeze contestația.

Autorul excepției consideră că principiul accesului liber la justiție implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se stabilească cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile procesuale. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Cauza *Rotaru contra României*, 2000, sau Cauza *Sunday Times contra Regatului Unit al Marii Britanii*, 1979.

Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate în sensul că prevederile art. 151 din Legea nr. 263/2010 sunt în acord cu dispozițiile constituționale și convenționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, reiterând punctul de vedere exprimat anterior, cu ocazia examinării unei excepții de neconstituționalitate ce a avut un obiect identic și o motivare similară, consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale (Decizia nr. 434/2012).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate,

raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care au următorul conținut:

— Art. 151: „(1) *Hotărârile Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații se comunică persoanelor în cauză și caselor teritoriale de pensii sau caselor de pensii sectoriale interesate, după caz, în termen de 5 zile de la adoptare.*

(2) *Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) pot fi atacate la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la comunicare.*

(3) *Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) care nu au fost atacate la instanțele judecătorești în termenul prevăzut la alin. (2) sunt definitive.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată. De asemenea, invocă și încălcarea prevederilor art. 6 referitor la *Dreptul la un proces echitabil*, art. 17 privind *Interzicerea abuzului de drept* și art. 18 intitulat *Limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor*, prevederi cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea legală criticată face parte din cap. VIII al Legii nr. 263/2010 intitulat *Jurisdicția asigurărilor sociale*. Prevederile acestui capitol stabilesc că persoanele nemulțumite de modul de stabilire a pensiei pot contesta deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii și de casele de pensii sectoriale, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații, respectiv la comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații. Termenul de soluționare a acestor contestații este de 45 de zile de la data înregistrării acestora, iar hotărârile pronunțate se comunică persoanelor în cauză și caselor teritoriale de pensii sau caselor de pensii sectoriale interesate, după caz, în termen de 5 zile de la adoptare. Această procedură are caracterul unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional. Art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 prevede posibilitatea atacării în instanță a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații, în termen de 30 de zile de la comunicare.

1. Analizând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2012, a constatat că prevederile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 sunt constituționale în măsura în care se

interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție.

În aceste condiții, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă.

2. În ceea ce privește prevederile art. 151 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010, prin decizia menționată, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi de lege este neîntemeiată.

Astfel, cu privire la critica potrivit căreia, în cazul neparcurgerii procedurii prealabile obligatorii, titularul dreptului la pensie ar fi împiedicat de a se adresa justiției, cu încălcarea art. 21 și, în subsidiar, a art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că, „reglementând această procedură, legiuitorul a urmărit degrevarea instanțelor de judecată de o mare parte a cauzelor privind drepturile de asigurări sociale prin interpunerea comisiilor de contestații în procedura de soluționare a acestora. Astfel, pensionarii pot supune deciziile de pensii controlului comisiei de contestații fără a mai parcurge procedura, în principiu de mai lungă durată, din fața instanțelor de judecată și, numai în situația când nu sunt mulțumiți de hotărârile acestei comisii, pot să le supună analizei instanței de judecată. O astfel de procedură nu poate fi privită ca aducând *eo ipso* atingere dreptului de acces liber la justiție, chiar dacă are caracter obligatoriu, atât timp cât, ulterior parcurgerii sale, persoana interesată se poate adresa instanței de judecată. Prevederile art. 21 din Constituție nu interzic existența unei astfel de proceduri administrative prealabile și nici obligativitatea acesteia atât timp cât nu are un caracter jurisdicțional.”

În același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat și prin Decizia nr. 121 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 8 martie 2010, în care a statuat că „instituirea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu este contrară principiului liberului acces la justiție, cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești”.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei*, precum și prin Hotărârea din 26 aprilie 1995, pronunțată în Cauza *Fischer contra Austriei*, că imperative de suplețe și eficacitate, pe deplin compatibile cu protecția drepturilor protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pot justifica intervenția prealabilă a unor organe administrative care nu îndeplinesc condițiile cerute de art. 6 paragraful 1 din Convenție.

Ceea ce impun însă dispozițiile acestui articol convențional este ca decizia unei asemenea autorități să fie supusă controlului ulterior exercitat de un organ de plină jurisdicție, adică un *tribunal* în sensul Convenției. Faptul că prin neparcurgerea acestei proceduri ori prin nerespectarea termenelor legale cel interesat ar putea pierde dreptul de acces la justiție nu este nici el de natură să demonstreze neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile analizate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate, în Rezervă și în Retragere, în numele și pentru membrii săi, în dosarele nr. 2.303/103/2011, nr. 3.034/103/2011, nr. 2.314/103/2011, nr. 1.501/103/2011, nr. 2.310/103/2011, nr. 2.363/103/2011, nr. 2.323/103/2011, nr. 1.494/103/2011 și nr. 2.346/103/2011 ale Curții de Apel Bacău — Secția I civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 151 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.058

din 11 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție invocată de Victoria Hojbotă, Maria Cîmpan și Elena Onioi în Dosarul nr. 11.294/86/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.341D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.352D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție invocată de Elena Dornean în Dosarul nr. 11.299/86/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 1.341D/2012 și nr. 1.352D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 1.352D/2012 la Dosarul nr. 1.341D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 11 septembrie 2012 și 18 septembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 11.294/86/2011 și nr. 11.299/86/2011, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție invocată de Victoria Hojbotă, Maria Cîmpan, Elena Onioi și Elena Dornean în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva unor decizii de revizuire a

pensiilor, emise în temeiul Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a beneficiat, în temeiul Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, de un statut profesional similar magistraților, marcat de aceleași incompatibilități și interdicții, astfel încât și drepturile la pensia de serviciu ar trebui să fie aceleași, în conformitate cu principiul *accessorium sequitur principale*, astfel cum s-a reținut și în jurisprudența Curții Constituționale referitoare la pensiile de serviciu ale consilierilor de conturi, care, ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 297 din 27 martie 2012, beneficiază de un tratament juridic similar cu magistrații în privința acordării beneficiului pensiei de serviciu.

Se mai arată că pensia de serviciu a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât măsura recalcularii pensiilor de serviciu, în temeiul Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, și, ulterior, revizuirea acestora, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, echivalează cu o exproprie, fiind încălcate predictibilitatea legii, precum și speranța legitimă că un drept câștigat, recunoscut și executat de stat va fi ocrotit și garantat.

Se mai susține că, la data intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010, articolele referitoare la pensia de serviciu cuprinse în Legea nr. 567/2004 nu au fost abrogate conform art. 63 și art. 65 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, existând așadar reglementări duble, total opuse.

De asemenea, se arată că noile metodologii de revizuire a pensiilor de serviciu cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor au stabilit în mod discriminatoriu modalități diferite de calcul, date diferite pentru recalcularea pensiilor, acordarea retroactivă de grupe de muncă și stabilirea în mod diferit a stagiului de cotizare, situație care a determinat majorarea pensiilor beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, fiind diminuate în mod substanțial doar pensiile personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, ale controlorilor financiari și ale personalului aeronautic.

Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, prevederi care au următorul conținut: „La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]”

f) art. 68, art. 68¹ alin. (2) și art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.”

În opinia autoarelor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, și art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi.

Sunt invocate și prevederile art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenție și art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* cuprins în Protocolul nr. 12 adițional la aceeași convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile legale criticate în prezenta cauză au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, invocându-se critici identice de neconstituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale.

Astfel, prin Decizia nr. 920 din 1 noiembrie 2012^{*)}, nepublicată încă, Curtea a constatat că abrogările prevăzute de art. 196 din Legea nr. 263/2010 nu constituie decât o operațiune tehnico-legislativă de corelare a prevederilor actului normativ adoptat cu cele existente în alte legi ce reglementează pensiile speciale, respectiv alte măsuri în domeniul pensiilor, astfel încât Legea nr. 263/2010 nu are caracter novator și nu aduce nicio modificare sau niciun element nou în raport cu cadrul legal consacrat odată cu apariția Legii nr. 119/2010.

Prin aceeași decizie, referitor la invocarea considerentelor statuate de Curte prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, ca argument în sprijinul susținerilor potrivit cărora și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea ar trebui să beneficieze de pensie de serviciu, în mod similar consilierilor de conturi, Curtea a constatat că statutul consilierilor de conturi este diferit de cel al personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, aspect ce decurge în mod expres din prevederile constituționale ale art. 140 alin. (1).

^{*)} Decizia nr. 920 din 1 noiembrie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 16 ianuarie 2013.

În ceea ce privește susținerile referitoare la faptul că personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a beneficiat, în temeiul Legii nr. 567/2004, de un statut profesional similar magistraților, marcat de aceleași incompatibilități și interdicții, astfel încât și drepturile la pensia de serviciu ar trebui să fie aceleași, în conformitate cu principiul *accessorium sequitur principale*, prin decizia precitată, Curtea a constatat că personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor de pe lângă acestea nu beneficiază de statutul magistraților, fapt ce rezultă din prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 567/2004, potrivit căroră, „în înfăptuirea actului de justiție, munca personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești constituie un sprijin pentru judecători și procurori, competența acestei categorii de personal și îndeplinirea corectă a sarcinilor care îi revin jucând un rol important în buna desfășurare a întregii activități a instanțelor judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea”.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.264 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, Curtea a mai statuat că independența judecătorilor, respectiv imparțialitatea procurorilor se bucură de o consacrare constituțională, în art. 124 alin. (3), respectiv art. 132 alin. (1), în timp ce pentru personalul auxiliar Constituția nu are astfel de prevederi. Incontestabil că toate categoriile de pensii speciale la care se referă Legea nr. 119/2010 au fost justificate de împrejurări deosebite ținând de statutul și activitatea desfășurată de persoanele beneficiare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi¹,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție invocată de Victoria Hojbotă, Maria Cîmpan, Elena Onioi și Elena Dornean în dosarele nr. 11.294/86/2011 și nr. 11.299/86/2011 ale Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

¹ A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.091
din 18 decembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16¹ din Legea nr. 416/2001
privind venitul minim garantat**

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, excepție ridicată de Gheorghe Ibrîș, Ismail Niazi, Ali Cudret, Mustafa Pembe și Ali Aiseghiul în Dosarul nr. 7.786/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.433D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că unul dintre autorii excepției, Gheorghe Ibrîș, a depus la dosar note scrise prin care solicită judecarea în lipsă și admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că stabilirea unor condiții sau limitări în ceea ce privește acordarea ajutoarelor sociale nu este contrară prevederilor constituționale. De asemenea, arată că beneficiarii acestor ajutoare sociale pot beneficia de reduceri ori eşalonări ale obligațiilor fiscale, astfel că nu se poate reține încălcarea dreptului la un nivel de trai decent.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 3.722 din 12 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.786/118/2012, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Ibrîș, Ismail Niazi, Ali Cudret, Mustafa Pembe și Ali Aiseghiul cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect suspendarea Dispoziției nr. 610 din 15 martie 2012 prin care primarul municipiului Constanța a dispus suspendarea acordării ajutorului social.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate, care condiționează acordarea ajutorului social de achitarea taxelor și impozitelor față de bugetul local pentru bunurile deținute în proprietate, sunt contrare art. 15 alin. (2) și art. 47 din Constituție. În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 a intrat în vigoare la sfârșitul anului 2011, dar s-a aplicat și cu privire la obligațiile fiscale datorate înainte de intrarea sa în vigoare, fapt ce îi dă caracter retroactiv. De asemenea, susține că măsura prevăzută de dispozițiile de lege criticate aduce atingere dreptului la un nivel de trai decent. Tot în cadrul criticii de neconstituționalitate arată și faptul că prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 409 alin. 7 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii*”.

Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate se aplică de la intrarea în vigoare a legii pentru viitor. Cât privește critica referitoare la încălcarea dreptului la un nivel de trai decent, consideră că sunt relevante cele reținute de Curtea Constituțională cu privire la acest drept fundamental în Decizia nr. 1.576/2011.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că aceste dispoziții se aplică numai de la data intrării lor în vigoare pentru viitor, precum și faptul că legiuitorul este liber să stabilească limitele și condițiile acordării drepturilor reglementate de aceste dispoziții de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011.

Curtea, având în vedere însă dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 16¹ din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 20 iulie 2001, dispoziții introduse prin art. II pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 și modificate ulterior, fără a se schimba soluția legislativă criticată, prin art. I pct. 4 din Legea nr. 166/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 11 octombrie 2012.

Prevederile de lege criticate au în prezent următoarea redactare:

— Art. 16¹: „(1) *Începând cu anul 2012, pentru menținerea dreptului la ajutorul social, familiile și persoanele singure beneficiare, cu drepturi stabilite de cel puțin 6 luni, au obligația să își achite impozitele și taxele față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate, conform prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Verificarea îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1) se realizează anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru obligațiile de plată către bugetul local aferente anului anterior.*

(3) *Pentru beneficiarii ajutorului social prevăzuți la alin. (1) care nu și-au achitat impozitele și taxele locale în termenul prevăzut la alin. (2), serviciul de specialitate al primarului are obligația să comunice acestora suma de plată, iar în cazul în care prin hotărâre a autorității administrației publice locale s-a stabilit eşalonarea, reducerea sau scutirea obligațiilor legale de plată, se va comunica și termenul scadent pentru acestea.*

(4) *În situația în care, până la data de 31 martie a fiecărui an, primarul constată că nu a fost îndeplinită obligația prevăzută la alin. (1), acesta suspendă, prin dispoziție, dreptul la ajutorul*

social pe o perioadă de 5 luni, începând cu drepturile aferente lunii aprilie.

(5) Achitarea obligațiilor legale față de bugetul local în perioada prevăzută la alin. (4) atrage reluarea, prin dispoziția primarului, a dreptului la ajutorul social, începând cu luna următoare celei în care s-a achitat obligația, inclusiv pentru drepturile cuvenite în perioada suspendării.

(6) În situația în care, după termenul prevăzut la alin. (4), nu a fost îndeplinită obligația prevăzută la alin. (1), dreptul la ajutorul social încetează prin dispoziția primarului.

(7) Pentru persoanele singure care se ocupă de creșterea și îngrijirea unuia sau mai multor copii, menținerea drepturilor reglementate de prezenta lege nu este condiționată de obligația prevăzută la alin. (1)."

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege contravin următoarelor texte constituționale: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile și art. 47 privind dreptul la un nivel de trai decent. De asemenea, invocă art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate condiționează acordarea ajutorului social de plata taxelor și impozitelor locale. Așa cum prevede în mod expres art. 16¹ alin. (1) din Legea nr. 416/2001, această condiție își produce efectele „începând cu anul 2012”. Alin. (2) al aceluiași articol, referitor la verificarea îndeplinirii obligației de plată a sarcinilor fiscale, nu se poate aplica nici el decât după această dată. Astfel, sintagma „obligațiile de plată către bugetul local aferente anului anterior” nu se poate referi decât la obligațiile fiscale datorate începând cu anul 2012, întrucât numai după această dată legea instituie această condiție de acordare a ajutorului social.

Faptul că, în speță, autoritățile administrative locale au aplicat în mod retroactiv aceste dispoziții nu reprezintă un temei pentru declararea ca neconstituționale a acestor prevederi de lege, ci constituie o problemă de aplicare a legii, de competența instanței de judecată.

Referitor la critica vizând încălcarea dreptului la un nivel de trai decent, Curtea reține că, potrivit art. 47 alin. (1) din Constituție, „statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent”. De asemenea, art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală consacră caracterul de stat social al României.

În cuprinsul Constituției sunt nominalizate mai multe drepturi fundamentale prin care se dă expresie obligațiilor statului consacrate în articolele amintite. Cu titlu de exemplu pot fi amintite prevederile referitoare la instituirea unui salariu minim brut pe țară, la concediul de maternitate plătit, la asistența

medicală în unitățile sanitare de stat ori la ajutorul de șomaj. În plus față de aceste drepturi, art. 47 alin. (2) ultima teză din Constituție prevede posibilitatea statului de a institui și alte măsuri de asistență socială.

Aceste din urmă măsuri, nefiind expres prevăzute de textele Legii fundamentale, rămân la aprecierea legiuitorului, care, în funcție de nevoile sociale vizate, dar și de resursele financiare disponibile, este liber să stabilească natura acestora, precum și condițiile și limitele în care pot fi acordate.

Un astfel de drept este și cel prevăzut de prevederile de lege criticate.

Cu toate acestea, având în vedere obiectivul urmărit de legiuitor, respectiv cel de a asigura un minim de venit destinat asigurării subzistenței persoanelor fără venituri sau cu venituri foarte mici, condiționarea acestuia de plata impozitelor și a taxelor ar putea ridica întrebarea dacă statul, în acest caz, nu instituie în realitate un drept lipsit de substanță, departe de a îndeplini obiectivul amintit.

Curtea constată însă că, în realitate, dispozițiile art. 16¹ din Legea nr. 416/2001 nu au un caracter rigid, care ar putea determina lipsirea de efect a acestora. Astfel, prin completarea adusă acestui articol de Legea nr. 166/2012, s-a prevăzut în alin. (7) că, pentru persoanele singure care se ocupă de creșterea și îngrijirea unuia sau mai multor copii, menținerea dreptului la ajutorul social nu este condiționată de obligația plății obligațiilor fiscale față de bugetul local. De asemenea, art. 16¹ alin. (1) din Legea nr. 416/2001 prevede posibilitatea acordării de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări la obligațiile de plată față de bugetele locale. Această dispoziție nu face decât să redea substanța reglementării art. 286 din Legea nr. 571/2003 — Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, tocmai pentru a preveni o interpretare inflexibilă a prevederilor art. 16¹ din Legea nr. 416/2001.

Având în vedere cele arătate, Curtea constată că sunt lipsite de temei susținerile referitoare la încălcarea dreptului la un nivel de trai decent.

În sfârșit, cât privește critica referitoare la contrarietatea dintre prevederile art. 16¹ din Legea nr. 416/2001 și dispozițiile art. 409 alin. 7 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional este competentă să se pronunțe asupra conformității textelor de lege deduse controlului de constituționalitate cu prevederile și principiile Legii fundamentale, iar nu asupra conformității dintre diferite texte de lege. Așa fiind, această critică nu poate fi supusă analizei Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16¹ din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, excepție ridicată de Gheorghe Ibrîș, Ismail Niazi, Ali Cudret, Mustafa Pembe și Ali Aiseghiul în Dosarul nr. 7.786/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru modificarea anexei la Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) și ale art. 21 alin. (7) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 20 decembrie 2012, prin care s-au adoptat modificările la Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 3 noiembrie

2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Daniel George Tudor

București, 17 ianuarie 2013.

Nr. 5.

ANEXĂ
(Anexa la norme)

METODOLOGIE**de calcul al rezervei de daune neavizate aferentă contractelor de asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule**

1. Prezenta metodologie de calcul este valabilă pentru asigurătorii care la data pentru care se efectuează calculul au subscris riscuri prin contracte de asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule de cel puțin 5 ani.

Asigurătorii care subscriu contracte de asigurări obligatorii de răspundere civilă de mai puțin de 5 ani vor utiliza aceeași metodologie folosind estimări statistice corespunzătoare unui istoric de cel puțin 5 ani.

2. Rezerva de daune neavizate aferentă contractelor de asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule nu poate fi mai mică decât

cea care se calculează utilizând metoda prevăzută în prezenta metodologie.

3. În vederea efectuării calculului se analizează datele semestriale aferente dosarelor de daună pentru contractele de asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, înregistrate în ultimii 5 ani (respectiv 10 perioade semestriale) anteriori datei pentru care se efectuează calculul, raportate conform pct. 4—6.

4. Valorile daunelor plătite aferente contractelor de asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule se raportează pentru fiecare perioadă semestrială din cadrul perioadei analizate, conform tabelului nr. 1:

Tabelul nr. 1: Daune plătite (lei)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
S1	d(1,0)	d(1,1)	d(1,2)	d(1,3)	d(1,4)	d(1,5)	d(1,6)	d(1,7)	d(1,8)	d(1,9)
S2	d(2,0)	d(2,1)	d(2,2)	d(2,3)	d(2,4)	d(2,5)	d(2,6)	d(2,7)	d(2,8)	
S3	d(3,0)	d(3,1)	d(3,2)	d(3,3)	d(3,4)	d(3,5)	d(3,6)	d(3,7)		
S4	d(4,0)	d(4,1)	d(4,2)	d(4,3)	d(4,4)	d(4,5)	d(4,6)			
S5	d(5,0)	d(5,1)	d(5,2)	d(5,3)	d(5,4)	d(5,5)				
S6	d(6,0)	d(6,1)	d(6,2)	d(6,3)	d(6,4)					
S7	d(7,0)	d(7,1)	d(7,2)	d(7,3)						
S8	d(8,0)	d(8,1)	d(8,2)							
S9	d(9,0)	d(9,1)								
S10	d(10,0)									

unde:

— S1, S2, ..., S10 reprezintă cele 10 perioade semestriale consecutive aferente celor 5 ani anteriori datei pentru care se efectuează calculul rezervei de daune neavizate. Aceste perioade semestriale sunt numerotate invers proporțional cu vechimea lor în cadrul perioadei de 5 ani, astfel: perioadei S1 îi corespunde ultimul semestru ca vechime din cadrul perioadei de 5 ani, iar perioadei S10 îi corespunde primul semestru imediat anterior datei pentru care se efectuează calculul;

— d(i,j) (i=1, 2, ..., 10, j=0, 1, ..., 9 și i+j≤10) reprezintă valorile daunelor plătite în perioada Si+j și aferente evenimentelor asigurate întâmplare în perioada Si.

5. Valorile daunelor plătite cumulate se calculează pe baza datelor raportate conform tabelului nr. 1 (pct. 4) și se raportează conform tabelului nr. 2:

Tabelul nr. 2: Daune plătite cumulate (lei)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
S1	D(1,0)	D(1,1)	D(1,2)	D(1,3)	D(1,4)	D(1,5)	D(1,6)	D(1,7)	D(1,8)	D(1,9)
S2	D(2,0)	D(2,1)	D(2,2)	D(2,3)	D(2,4)	D(2,5)	D(2,6)	D(2,7)	D(2,8)	
S3	D(3,0)	D(3,1)	D(3,2)	D(3,3)	D(3,4)	D(3,5)	D(3,6)	D(3,7)		
S4	D(4,0)	D(4,1)	D(4,2)	D(4,3)	D(4,4)	D(4,5)	D(4,6)			
S5	D(5,0)	D(5,1)	D(5,2)	D(5,3)	D(5,4)	D(5,5)				
S6	D(6,0)	D(6,1)	D(6,2)	D(6,3)	D(6,4)					
S7	D(7,0)	D(7,1)	D(7,2)	D(7,3)						
S8	D(8,0)	D(8,1)	D(8,2)							
S9	D(9,0)	D(9,1)								
S10	D(10,0)									

unde:

— $D(i,j)$ ($i=1, 2, \dots, 10, j=0, 1, \dots, 9$ și $i+j \leq 10$) reprezintă valorile daunelor plătite în toată perioada $S_i, S_{i+1}, \dots, S_{i+j}$ și aferente evenimentelor asigurate întâmplare în perioada S_i , respectiv $D(i,j) = d(i,0) + d(i,1) + \dots + d(i,j)$.

6. Valorile rezervelor de daune avizate aferente contractelor de asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule se raportează pentru sfârșitul fiecărei perioade semestriale, conform tabelului nr. 3:

Tabelul nr. 3: Rezerve de daune avizate (lei)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
S1	R(1,0)	R(1,1)	R(1,2)	R(1,3)	R(1,4)	R(1,5)	R(1,6)	R(1,7)	R(1,8)	R(1,9)
S2	R(2,0)	R(2,1)	R(2,2)	R(2,3)	R(2,4)	R(2,5)	R(2,6)	R(2,7)	R(2,8)	
S3	R(3,0)	R(3,1)	R(3,2)	R(3,3)	R(3,4)	R(3,5)	R(3,6)	R(3,7)		
S4	R(4,0)	R(4,1)	R(4,2)	R(4,3)	R(4,4)	R(4,5)	R(4,6)			
S5	R(5,0)	R(5,1)	R(5,2)	R(5,3)	R(5,4)	R(5,5)				
S6	R(6,0)	R(6,1)	R(6,2)	R(6,3)	R(6,4)					
S7	R(7,0)	R(7,1)	R(7,2)	R(7,3)						
S8	R(8,0)	R(8,1)	R(8,2)							
S9	R(9,0)	R(9,1)								
S10	R(10,0)									

unde:

— $R(i,j)$ ($i=1, 2, \dots, 10, j=0, 1, \dots, 9$ și $i+j \leq 10$) reprezintă valorile rezervelor de daune avizate aflate în sold la sfârșitul perioadei S_{i+j} și aferente evenimentelor asigurate întâmplare în perioada S_i .

— Valorile rezervelor de daune avizate $R(i,j)$ se raportează fără ca acestea să fie influențate de estimările privind valoarea recuperărilor și regreselor.

7. Valorile ajustate ale daunelor plătite, ale daunelor plătite cumulate și ale rezervelor de daune avizate aferente contractelor de asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, care se iau în calculul rezervei de daune neavizate, se stabilesc pe baza datelor raportate conform tabelelor 1—3 și se raportează conform tabelelor nr. 4—6:

Tabelul nr. 4: Daune plătite — ajustate (lei)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
S1	d'(1,0)	d'(1,1)	d'(1,2)	d'(1,3)	d'(1,4)	d'(1,5)	d'(1,6)	d'(1,7)	d'(1,8)	d'(1,9)
S2	d'(2,0)	d'(2,1)	d'(2,2)	d'(2,3)	d'(2,4)	d'(2,5)	d'(2,6)	d'(2,7)	d'(2,8)	
S3	d'(3,0)	d'(3,1)	d'(3,2)	d'(3,3)	d'(3,4)	d'(3,5)	d'(3,6)	d'(3,7)		
S4	d'(4,0)	d'(4,1)	d'(4,2)	d'(4,3)	d'(4,4)	d'(4,5)	d'(4,6)			
S5	d'(5,0)	d'(5,1)	d'(5,2)	d'(5,3)	d'(5,4)	d'(5,5)				
S6	d'(6,0)	d'(6,1)	d'(6,2)	d'(6,3)	d'(6,4)					
S7	d'(7,0)	d'(7,1)	d'(7,2)	d'(7,3)						
S8	d'(8,0)	d'(8,1)	d'(8,2)							
S9	d'(9,0)	d'(9,1)								
S10	d'(10,0)									

unde:

— $d'(i,j)$ ($i=1, 2, \dots, 10, j=0, 1, \dots, 9$ și $i+j \leq 10$) reprezintă valorile ajustate ale daunelor plătite în perioada S_{i+j} și aferente evenimentelor asigurate întâmplare în perioada S_i .

Tabelul nr. 5: Daune plătite cumulate — ajustate (lei)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
S1	D'(1,0)	D'(1,1)	D'(1,2)	D'(1,3)	D'(1,4)	D'(1,5)	D'(1,6)	D'(1,7)	D'(1,8)	D'(1,9)
S2	D'(2,0)	D'(2,1)	D'(2,2)	D'(2,3)	D'(2,4)	D'(2,5)	D'(2,6)	D'(2,7)	D'(2,8)	
S3	D'(3,0)	D'(3,1)	D'(3,2)	D'(3,3)	D'(3,4)	D'(3,5)	D'(3,6)	D'(3,7)		
S4	D'(4,0)	D'(4,1)	D'(4,2)	D'(4,3)	D'(4,4)	D'(4,5)	D'(4,6)			
S5	D'(5,0)	D'(5,1)	D'(5,2)	D'(5,3)	D'(5,4)	D'(5,5)				
S6	D'(6,0)	D'(6,1)	D'(6,2)	D'(6,3)	D'(6,4)					
S7	D'(7,0)	D'(7,1)	D'(7,2)	D'(7,3)						
S8	D'(8,0)	D'(8,1)	D'(8,2)							
S9	D'(9,0)	D'(9,1)								
S10	D'(10,0)									

unde:

— $D'(i,j)$ ($i=1, 2, \dots, 10, j=0, 1, \dots, 9$ și $i+j \leq 10$) reprezintă valorile ajustate ale daunelor plătite în toată perioada $S_i, S_{i+1}, \dots, S_{i+j}$ și aferente evenimentelor asigurate întâmplătoare în perioada S_i , respectiv $D'(i,j) = d'(i,0) + d'(i,1) + \dots + d'(i,j)$.

Tabelul nr. 6: Rezerve de daune avizate — ajustate (lei)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
S1	R'(1,0)	R'(1,1)	R'(1,2)	R'(1,3)	R'(1,4)	R'(1,5)	R'(1,6)	R'(1,7)	R'(1,8)	R'(1,9)
S2	R'(2,0)	R'(2,1)	R'(2,2)	R'(2,3)	R'(2,4)	R'(2,5)	R'(2,6)	R'(2,7)	R'(2,8)	
S3	R'(3,0)	R'(3,1)	R'(3,2)	R'(3,3)	R'(3,4)	R'(3,5)	R'(3,6)	R'(3,7)		
S4	R'(4,0)	R'(4,1)	R'(4,2)	R'(4,3)	R'(4,4)	R'(4,5)	R'(4,6)			
S5	R'(5,0)	R'(5,1)	R'(5,2)	R'(5,3)	R'(5,4)	R'(5,5)				
S6	R'(6,0)	R'(6,1)	R'(6,2)	R'(6,3)	R'(6,4)					
S7	R'(7,0)	R'(7,1)	R'(7,2)	R'(7,3)						
S8	R'(8,0)	R'(8,1)	R'(8,2)							
S9	R'(9,0)	R'(9,1)								
S10	R'(10,0)									

unde:

— $R'(i,j)$ ($i=1, 2, \dots, 10, j=0, 1, \dots, 9$ și $i+j \leq 10$) reprezintă valorile ajustate ale rezervelor de daune avizate aflate în sold la sfârșitul perioadei S_{i+j} și aferente evenimentelor asigurate întâmplătoare în perioada S_i .

În calculul valorilor ajustate ale daunelor plătite, daunelor plătite cumulate și ale rezervelor de daune avizate, asigurătorul va putea exclude următoarele:

- dosarele de daune care au fost luate inițial în calculul rezervei de daune avizate, iar ulterior asigurătorul a făcut dovada respingerii acestora la plată;

- dosarele de daune a căror valoare depășește percentila 97,5% a distribuției valorii daunelor înregistrate de asigurător. În vederea motivării excluderii dosarelor de daună din calculul rezervei de daune neavizate, asigurătorul trebuie ca la cererea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor să prezinte, în format electronic, testele statistice utilizate pentru identificarea valorilor anormale și o evidență separată a daunelor excluse din calculul rezervei de daune neavizate. Pentru aceasta asigurătorul este obligat să asigure arhivarea acestor date pe o perioadă de cel puțin 10 ani.

8. Valorile ajustate ale daunelor întâmplătoare cumulate se calculează pe baza datelor raportate conform tabelelor nr. 4—6 (pct. 7) și se raportează conform tabelului nr. 7:

Tabelul nr. 7: Daune întâmplătoare cumulate — ajustate (lei)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
S1	DI(1,0)	DI(1,1)	DI(1,2)	DI(1,3)	DI(1,4)	DI(1,5)	DI(1,6)	DI(1,7)	DI(1,8)	DI(1,9)
S2	DI(2,0)	DI(2,1)	DI(2,2)	DI(2,3)	DI(2,4)	DI(2,5)	DI(2,6)	DI(2,7)	DI(2,8)	
S3	DI(3,0)	DI(3,1)	DI(3,2)	DI(3,3)	DI(3,4)	DI(3,5)	DI(3,6)	DI(3,7)		
S4	DI(4,0)	DI(4,1)	DI(4,2)	DI(4,3)	DI(4,4)	DI(4,5)	DI(4,6)			
S5	DI(5,0)	DI(5,1)	DI(5,2)	DI(5,3)	DI(5,4)	DI(5,5)				
S6	DI(6,0)	DI(6,1)	DI(6,2)	DI(6,3)	DI(6,4)					
S7	DI(7,0)	DI(7,1)	DI(7,2)	DI(7,3)						
S8	DI(8,0)	DI(8,1)	DI(8,2)							
S9	DI(9,0)	DI(9,1)								
S10	DI(10,0)									

unde:

$DI(i,j) = D'(i,j) + R'(i,j)$ ($i=1, 2, \dots, 10, j=0, 1, \dots, 9$ și $i+j \leq 10$).

9. Factorii de dezvoltare $f(i)$ se calculează pe baza valorilor ajustate ale daunelor întâmplare cumulate raportate în tabelul nr. 7 (pct. 8), conform formulelor următoare:

$$— f(1) = \max \left[\frac{DI(1,1)+DI(2,1)+\dots +DI(9,1)}{DI(1,0)+DI(2,0)+\dots +DI(9,0)}, 1 \right];$$

$$— f(2) = \max \left[\frac{DI(1,2)+DI(2,2)+\dots +DI(8,2)}{DI(1,1)+DI(2,1)+\dots +DI(8,1)}, 1 \right];$$

—...;

$$— f(9) = \max \left[\frac{DI(1,9)}{DI(1,8)}, 1 \right]$$

și se raportează conform tabelului nr. 8:

Tabelul nr. 8: Factori de dezvoltare

RCA	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Factori de dezvoltare	f(1)	f(2)	f(3)	f(4)	f(5)	f(6)	f(7)	f(8)	f(9)

10. Valoarea rezervei de daune neavizate aferentă contractelor de asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, estimată pentru sfârșitul perioadei S10, se calculează după cum urmează:

— valorile rezervelor de daune neavizate IBNR(i) (i=2, 3,..., 10) aferente daunelor întâmplare în perioada Si, estimate pentru sfârșitul perioadei S10, se calculează conform formulelor:

$$\bullet IBNR(2) = DI(2,8) \cdot [f(9) - 1];$$

$$\bullet IBNR(3) = DI(3,7) \cdot [f(9) \cdot f(8) - 1];$$

•...;

$$\bullet IBNR(10) = DI(10,0) \cdot [f(9) \cdot f(8) \cdot \dots \cdot f(1) - 1]$$

și se raportează conform tabelului nr. 9;

— valoarea totală a rezervei de daune neavizate IBNR, estimată pentru sfârșitul perioadei S10, este egală cu suma valorilor rezervelor de daune neavizate IBNR(i) aferente daunelor întâmplare în perioada Si, respectiv: $IBNR = IBNR(2) + IBNR(3) + \dots + IBNR(10)$ și se raportează conform tabelului nr. 9.

Tabelul nr. 9: Rezerva de daune neavizate estimată (lei)

Semestrul	Daune întâmplare cumulate ajustate	Rezerva de daune neavizate estimată
S1	DI(1,9)	0
S2	DI(2,8)	IBNR(2)
S3	DI(3,7)	IBNR(3)
S4	DI(4,6)	IBNR(4)
S5	DI(5,5)	IBNR(5)
S6	DI(6,4)	IBNR(6)
S7	DI(7,3)	IBNR(7)
S8	DI(8,2)	IBNR(8)
S9	DI(9,1)	IBNR(9)
S10	DI(10,0)	IBNR(10)
S1–S10		IBNR

11. Trimestrial, actuarul va calcula rata daunei, rata daunei combinată netă de reasigurare pentru ultimele 12 luni calendaristice și va efectua teste de adecvare (run-off) a rezervelor. Rezultatele obținute vor fi comunicate consiliului de administrație și/sau consiliului director și/sau consiliului de supraveghere, după caz, precum și conducerii executive a asigurătorului. Dacă se constată neadecvarea rezervelor sau a primelor, conducerea societății va adopta un plan de măsuri.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE privind aprobarea Registrului public al auditorilor financiari din România

Având în vedere Procesul-verbal nr. 230 din 15 ianuarie 2013 privind consultarea electronică a membrilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,

în temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) și art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 69 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— art. 22 din Normele privind atribuirea calității de membru, înscrierea, evidența, retragerea și suspendarea persoanelor fizice și autorizarea, înscrierea, evidența, retragerea și suspendarea persoanelor juridice în și din Registrul public al auditorilor financiari, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 16/2012,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Registrul public al auditorilor financiari din România, conform anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se comunică spre informare Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Horia Neamțu

București, 15 ianuarie 2013.
Nr. 2.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 603202